

er jo en Selvfølge, at det er det, som er Forudsætningen — at være i Familiehjem i Nærheden af en Anstalt, saaledes at dennes Læger kunne føre stadigt Tilsyn med dem, end af at være paa de store Anstalter, hvor det hele gaar mere skematisk til, og hvor de ere sammen med en hel Mængde andre sindssyge, hvis Omgang de slet ikke have godt af. Dette Forslag gaar nu ud paa at gøre et beskedent Forsøg i den Henseende, saaledes at hvis Forsøget lykkes, vil man i Tidens Løb gaa videre. Jeg vil ogsaa føje til, hvilket utvivlsomt fuldstændig vil afvæbne det ærede Medlems Betænkeligheder derved: at dette Forslag er anbefalet af det kongelige, danske Sundhedskollegium.

Naar det ærede Medlem siger, at der ikke er Plads nok paa Sindssygeanstalterne, og at det bliver der ikke sørget for, men at der paa Straffeanstalterne aldrig er Pladsmangel, idet man, naar der ikke er Plads, altid er parat til at udvide dem med ny Bygninger, skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der i den Tid, jeg har været Justitsminister, er oprettet 500 ny Pladser for sindssyge paa Anstalterne rundt om i Landet — det er dog ikke saa lidt —, og dernæst, at den Gang jeg blev Justitsminister, da kunde der nærmest siges at være Pladsmangel paa Straffeanstalterne. Der forelaa ogsaa den Gang en Plan om Opførelse af en ny Straffeanstalt, en Plan, som imidlertid blev lagt til Side, fordi jeg haabede at kunne komme igennem med de Straffeanstalter, der var. Nu er der heller ingen Ting i Vejen. Nu ere de Straffeanstalter, vi have, fuldstændig rigelige til dem, de skulle rumme. (*K. M. Klausen*: Det var netop det, jeg sagde.) Det ærede Medlem sagde, at der var ingen Pladsmangel paa Straffeanstalterne, for saa snart de vare fyldte, var der straks Udvej for ny Bygninger. Men det er lige det modsatte af, hvad jeg siger.

Til det ærede Medlem for Færøerne (*Effersø*) vil jeg sige, at det Forslag, der findes under Nr. 242 om et Bidrag til Anlæg og Drift af Telefoner paa Færøerne, er et Forslag, der naturligvis er fremkommet i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg fremsatte i Efteraaret, og i Overensstemmelse med hele den Stilling til Færøerne og Færingerne, som saavel den nuværende som den forrige Regering stadig have søgt at indtage, og jeg skal ikke nægte, at jeg har stillet Forslaget under den Forudsætning, at det ikke blot, som det ærede Medlem sagde, vilde blive et

stort Flertal paa Færøerne, som vilde være glad derover, men at det var Færinger af alle Partier, der vilde blive glade ved Forslaget.

Ellinger: Jeg vil blot i Anledning af Spørgsmaalet om Øen „Mandø“ spørge den højtærede Justitsminister, om denne Ø noget Sted i officielle Aktstykker staaer stavet paa denne Maade. Jeg tror det ikke. De længst forsvundne Tider have jo et „Mannø“ med to „n“-er, men aldrig nogen Sinde et „Mandø“ med „d“, og det er efterhaanden blevet til „Manø“ med eet „n“. Det forekommer mig ikke rigtigt paa Finansloven paa denne Maade at forandre Øernes Navne. Det er muligt, at den Forklaring, den højtærede Minister gav af, hvorledes Øen har faaet Navnet, kan være rigtig; dog det betvivler jeg nu. „Manø“ kan maaske komme af det gamle Ord „manni“, det gamle Ord for „Mand“. Men „Fanø“ har aldrig nogen Sinde staaet i Forbindelse med „Fanden“. Thi naar „Fanø“ har faaet dette sit Navn, er det dog en ret almindelig Opfattelse, at den har faaet det af Ordet „finn“, som betyder en „Snedrive“, og har faaet dette Navn paa Grund af den hvide Farve, Klitterne have. Som sagt, „Manø“ har vistnok aldrig nogen Sinde været stavet med „d“, og det er meget kedeligt, at vi paa Finansloven gaa hen og gøre saadanne Forandringer.

Justitsministeren (*Alberti*): Jeg skal ikke lægge mig i nogen videre Strid med det ærede Medlem om dette Spørgsmaal. Jeg lægger ikke saa overordentlig stor Vægt derpaa. Jeg har kun meddelt videre, hvad der er blevet forebragt mig. Hvorvidt den officielle Stavemaade — at den udtales „Mandø“ paa selve Øen, er en given Ting — er med eller uden „d“, tør jeg ikke afgøre. Det maa det ærede Medlem henvende sig til det kongelige geografiske Selskab om, og hvad Spørgsmaalet om Fanø angaar, og hvorfra den har sit Navn; saa synes jeg, at det kan det ærede Medlem overlade til en Debat mellem mig og det ærede Medlem for Esbjerg (*Bluhme*).

Ellinger: Ja, jeg skal naturligvis med Glæde henvende mig til det Sted, som den højtærede Minister henviste mig til, og som i dette Tilfælde *ikke* var det kgl. Sundhedskollegium, men en anden Institution. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Ansvaret for, at Navnet her paa Finansloven er stavet paa den Maade, maa Ministeren bære; det er ham, der har